

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

CORNER PRITCHARD & MCGREGOR ST.

The Provincial Library City

UKRAINIAN LABOR NEWS

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA

РІК III.

Ч. 74.

СЕРЕДА, 14. ВЕРЕСНЯ 1921.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, SEPTEMBER 14th, 1921.

No. 74. VOL. III.

Новинки.

З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Всеукраїнський зїзд комітетів незалежних селян.

На день 20. вересня скликаний Всеукраїнський зїзд комітетів незалежних селян з таким денним порядком: 1. Доклад уряду про сучасний момент, 2. Доклад Всеукраїнської Ц. Комісії незалежних селян, 3. Харчовий податок і крамообмін, 4. Ліквідація бандитизму, 5. Участь комітетів незалежних селян в радянських господарських установах.

Українсько-чеська торговельна угода.

Народний комісаріат зовнішнього торгу на Україні закликає вступити умову з представниками чехословацьких машинових фірм і банку чеських лєгонерів. Під увагу взято акційні фірми: "Р. Бехер", "Умрат", "Меліхар", "Віхтерле" та "Коваржік". Машини будуть відправляти через Польщу на підставі риської угоди або через Триєст-Одесу. Остаточний договір буде підписаний в дуже короткому часі. Головні склади машин будуть в Києві.

Новий комісар внутрішніх справ.

Згідно з постановою Всеукраїнського Центрального Комітету народним комісарем внутрішніх справ призначено Скрипника, дотеперішого державного контролера.

Переговори між Радянською Україною і Туреччиною.

Між Радянською Україною і Туреччиною ведуться переговори в справі закінчення трактату.

Заступник Радянської України перебуває в Ангорі (столиця турецьких націоналістів).

Організація товарообміну.

ХАРКІВ, 1. серпня. — До Всеукраїнської Кооперативної Спільноти ("Вукоспільноти") звернуло ся до теперішнього часу 26 організацій, які призначають фонди на обмін товару. Сі фонди складають ся з мануфактури, залізничних виробів, вугля, заліза, галієтерії і т. п., всего на суму 7 мільонів рублів в золоті.

Председатель української ради народного господарства Чубар розіслав обіжник до губернських рад народного господарства в справі організації доповнюючих професійних союзів в цілі виробу необхідних для села продуктів для виміни їх за сільсько-господарські продукти.

Робітничий товарообмін в Києві.

В Києві організується робітничий товарообмін в губернському масштабі. Губернський відділ товародостави призначив для товарообміну товарів на два мільярди рублів. Товарообмін буде одною з головних операцій робітничих кооператив.

З київського мистецтва.

З початком липня переведено основну відому драматичного театру ім. Леніна в Києві

(давний Соловцова). Обновлено теж і репертуар. Для 6. липня розпочав ся новий сезон виставою "Урїель Акоста" при співучасті відомого артиста М. Ф. Багрова.

Науково мистецька група "Комкосмос" видала велику відозву, в котрій звертається до молодих письменників з пропозицією подавати свої рукописи до контори групи "Комкосмос", в цілі скуплення і використання молодих революційно мистецьких сил. Ось в який спосіб очеркує відозва цю групу "Комкосмос": "Група "Комкосмос" ставить собі за завдане викристалізувати та пропаганду ідеї опанування людською природою в космічному масштабі, ідеї комунізму в певному його сенсі.

Ширші відомости про свою ідеологію подасть група через пресу та способом прилюдних відчитів".

Відозву підписали: Олександра Слюсаренко, Георгій Шкурціч і Микола Терещенко.

Школа українського народно-го мистецтва.

В місті Умані весь рік працювала школа народного мистецтва ім. Т. Шевченка. Викладали там археолог Шербаківський і архітектор Моргулевський.

Електрофікація Донбасу.

МОСКВА, 24. серпня ("Роста"). — В Харкові установлено вже окрему комісію, яка має перевести електрофікацію Донецького басейну.

Правильна пароцлавба між Одесою і Константинополем.

Естонська телеграфічна агенція доносить, що італійська корабельна компанія організувала правильну корабельну комунікацію між Константинополем і Одесою. На разі ся комунікація буде обмежена до курсованя трох кораблів.

Посол У. С. Р. Р. до Чехії М. Левицький вїхав до Відня.

ПРАГА, 12. серпня. — Місія Української Соціалістичної Радянської Республіки подає до відомо, що уповноважений представник У. С. Р. Р. тов. Михайло Левицький вїхав на короткий час по ділам до Відня. До повороту тов. Левицького назначений його заступником секретар місії тов. Гарасимів.

Польський посол на Україні.

Варшавські газети доносять, що польське правительство звернуло ся до правительства Української Соціалістичної Радянської Республіки з просьбою потвердити іменованого д-ра М. Шарота на польського посла в Харкові.

Одна Велика Юнія скликає свій третій зїзд.

Для 26. вересня розпочається в Вінніпегу, в Роблін галі, третя річна конвенція Одної Великої Юнії під председательством секретара Центральної Робітничої Ради О. В. Ю. Р. Б. Россела. Конвенція триває около три дні.

Канадійська компанія висилає вагонові цистерни до Росії.

МОНТРЕАЛ, 12. вересня. — Перша висылка канадійських товарів до Росії від часу большевицької революції буде зроблена з Монтреалу в жовтні, коли 500 вагонових цистерн на нафту, які є на укінченню в фабриці "Canadian Car and Foundry Co", будуть заладані на кораблі канадійської правительственої торговельної флотії для висылки до Новоросійська, російського порту на Чорнім морі.

Чотири найбільші правительствені торговельні кораблі будуть ужиті для перевезення цистерн до Росії. Сподіють ся, що послідня висылка буде зроблена з Монтреалу перед замкненням навігації.

Привертають порядок арештованими.

ЛОНДОН, 11. вересня. — Кореспондент Райтера в Сімлі в Індії, доносить, що від 28. серпня війська лід наглядом цивільних властей переходять в руки арештованих, де відбуваються арештованя. Прочинене ситуації може потервати досить довго з огляду на широкий простір і природні труднощі краю, де відбували ся повстання, однак від малої але острій події в Туррангаді на 31. серпня, військові настрій бунтівників слабше. Тепер нема вже більше опору військам.

Страйк текстільних робітників у Франції.

ЛІЛЬ, Франція, 11. вересня. — Федерація текстільних робітників зарядила на завтра геноеральний страйк текстільних робітників в трикутнику Ліль-Рубай-Туркойнг, в який буде втягнуто 50.000 робітників і до якого можуть прилучити ся інші робітники. Робітники противлять ся знизки платні, яку пропонують фабриканти, котрі заявляють, що платня з пропонуваною знизкою все ще буде вища від тої, яку побирають текстільні робітники в північній Франції та інших текстільних центрах краю.

Юнія залізничних робітників каже, що вона прилучить ся до страйку аж тоді, коли правительство попросить її перевезти війська до обнятих страйком околиць.

Ірландія приймає запросини Лойда Джорджа на конференцію.

ДУБЛІН, 12. вересня. — Оповіщено тут офіційно, що нині зістала вислана курієром до Лойда Джорджа відповідь Сив-Фейнерів на британський запросини на конференцію, яка мала би відбути ся 20. вересня в Інвернес. Нота Лейлаї Ейрїану (ірландський парламент) приймає запрошене британського премєра.

Доносьть з достовірного жерела, що в склад син-фейнерської делегации на конференцію в Інвернес будуть входити Імон де Валера, Артур Гриффит, Роберт Бартон, проф. Джон МекНейл і Ерскін Чайлдерс.

Перша американська пожева для дітей в Петрограді.

ПЕТРОГРАД, 9. вересня. — В четвер подано тут для 200 російських дітей перший раз американську пожеву, яка складала ся з рижового пудінгу, коко і білого хліба.

Шведський пролетаріат висилає першу поміч голодуючим в Росії.

ПЕТРОГРАД, 22-го серпня. ("Роста", Відень). — Перший ладунок поживи, медикаментів і одні ваги трох тон, висланий шведською Комуністичною Партією, прибув тут через Реваль.

Зорганізоване Всеукраїнського Робітничого Комітету Поміч Голодуючим Приволжя.

МОСКВА. — Дня 10. серпня скінчили ся в Харкові наради в справі зорганізуваня при бюро Ради Професійних Союзів України "Всеукраїнського Робітничого Комітету Поміч Голодуючим Приволжя".

На першій засіданню сего комітету вибрано президію з комуністом Серебряковим на чолі. Комітет видав поклик в справі устроєня по цілій Україні "місяця поміч голодуючим", який буде тривати від 1. вересня до 1. жовтня.

Комітет рішив також прилучити до основи подібних комітетів поміч голодуючим по всіх містах України.

Австрія і поміч для голодуючих.

Збірка грошей в Австрії на користь голодуючих в Росії вивозить за перших 10 днів 3½ мільони австрійських корон.

Цянуцію жертвує для голодуючих в Росії.

РИМ, 5. вересня. — Габріель Д'Анунціо зложив на руки провідника італійських комуністів, проф. Бомбачо 2.000 лірів для голодуючих в Савітській Росії.

З промови Троцького на засіданню Московського Союту.

МОСКВА, 1. вересня ("Роста"). — Лев Троцький, промовляючи на засіданню Московського Союту про заграничні відносини Росії, вказує, що голод в Росії зійшов ся разом з економічною кризою за границею, а зокрема в Америці і Англії.

Буржуазія не є всилі нічого вдїяти без Росії, заявив Троцький. Лойд Джордж заявив справедливо, що ратункова акція в Савітській Росії не є ділом добродїйности, але здорової економічної політики.

Троцький заявляє дальше, що російські контрреволюціонери, заохочені становищем французького правительства, поширюють неправдиві вїсти про нинішню приготуваня Савітської Росії до нападу на Балтійські краї, надїючи ся в сей спосіб викликати агїтацію за інтервенцію.

"Росія є в силі боронити свої границі перед заграничними імперіалїстами", заявив Троцький.

Привернене торговалі між Росією і Аргентиною.

БУЕНОС АЙРЕС, 5. вересня. — В суботу відїхав до Петрограду норвежський корабель "Margit Скогленд" з 5.000 тон мукки, яку закупило совїтське правительство для голодуючих.

В сей спосіб зістали знова привернені торговельні зносини між Аргентиною і Росією, які від часу війни були перервані.

З промов Зіновєва і Леніна на зборах Р. К. П. в Петрограді.

МОСКВА, 29. серпня ("Роста"). — На зборах Комуністичної Партії в Петрограді заявив Зіновєв, що реорганізація партії, яку тепер переводить ся, стоїть в звязі з новою економічною політикою а не є вїслідом якоїсь внутрішньої незгоди в партії, як про се писала буржуазна преса. Нова політика, заявив Ленін, не є вїступалем від комуністичної програми, але лише стратегічним рухом. Полїтика концесій втягне всі буржуазні елементи на службу пролетарської державі.

Ше один "Інтернаціонал".

ЛЮЦЕРНА, 7. вересня. — Після того як до II. Інтернаціоналу належать такі звані умірковані соціалїсти а до III. Інтернаціоналу належать комунїсти, представники з дванадцятиох країв, закінчуючи свій конгрес в Люцерні, організували ся в четвертий Інтернаціонал. Роберт Грім, провідник швайцарських соціалїстів і посол до парламенту заявив, що III. Інтернаціонал се труп, а з II. Інтернаціоналом, він не хоче мати нічого спільного.

Конгрес рішив видавати для свідомої робітничої класи місячний соціалїстичний журнал "Червоний Перегляд", який буде обговорювати технічні і наукові питання.

На конгресі виступав також активно Др. Фріц Адлер з Відня, який остерігав присутніх однодумців перед угорською реакцією, яка старється ся привернути монархію і посадити на трон короновану голову.

(Як бачимо, то організаторами сєї нової штуки, яку окрещено "Четвертим Інтернаціоналом" є ті самі люди, що пробували організувати недавно "півтретя" Інтернаціоналу. Се елементи, які не знають хто вони і чого хочуть. Другий Інтернаціонал для них за реакційний і їм стидно до него принаватись, знова Третий Інтернаціонал для них є "трупом", бо він нині обєднав в свої ряди революційні робітничі маси цілого світа, отже давав організувати для сенсації ще один "Четвертий Інтернаціонал". В дійсности він буде нічим иншим як тільки підорою капіталїзму в високо розвинених державах. За доказом недалеко шукати. Коли членів III. Комуністичного Інтернаціоналу (який по думці Гріма є "трупом") буржуазні держави не хочуть навіть через границю перепустити, а комуністичні організації переслідують як тільки можуть, то "соціалїстам" типу Гріма і Адлера дозволяєт ся не тільки свідбно приїздити і вїздити, але навіть організувати таку "небезпечну" штуку як "Четвертий Інтернаціонал". Звичайно свій свого всюди пізнає).

Робітничая демонстрація в Берліні.

БЕРЛІН, 31. серпня. — Тисячі соціалїстів і комуністів устроїли сьогодні пополуудин, серед улавною дощу, величеську демонстрацію на улицах Берліна, протестуючи проти діяльности мілітаристів і роялістів.

Щоби запобігти безпорядкам, власти зарядили драстичні міри, уставивши на улицах військові і моторові вози з машиновими кірсами. В поході демонстрантів звертало на себе увагу велике число червоних прапорів.

В Варшаві страйкує 128.000 робітників.

З Варшави доносять, що крім страйку трамваєрів і залізничників, страйкує там 128.000 робітників металургічного промислу, які домагають ся 75% підвишки платні.

Угорщина підписала мир з Америкою.

БУДАПЕШТ, 30. серпня. — Угорський міністер заграничних справ Банфі і американський комісар Грент Сміт підписали тут вчера по полуудин мирний договір між Злученими Державами і Угорщиною.

Проголосили воєнний стан.

ЛОНДОН, 30. серпня. — До лондонського "Тайме" а доносять з Риму, що коло Форлімполоді, пять миль на схід від Форлі, проголошено воєнний стан наслідком зударя між республіканцями і соціалїстами, підчас якого одного чоловіка убито, а десятиох ранено.

Зріст комунізму в Туркестані.

"Правда" доносить, що три четвертини округів Туркестану з своїм музлманським населенем є вірними ісповідниками комунізму. Комуністичная партія для безземельних має їх спасенем. Переводить ся там на широку скалю праці за справедливого подїлу землі.

В Білгороді не стає тюрм.

Доносьть з Білгороду, що там в наслідок недостатку тюрм, висилаєт ся нововузнені комуністів по тюрмах на провінції. В білгородських тюрмах сидить вже кілька тисяч комуністів.

Погроми на Білорусі.

Погроми на Білорусі поновили ся знову. Погромним рухом керує "Лїга оборони вїтчини і свободи" на чолі з Савіковим. Погроми уряджено в селі Капатки, Старено і Коппіч в повіті Бобруйськ. Число убитих доходить до 200 осіб.

Розстріли в Луцьку.

Дня 30. липня окружний суд в Луцьку засудив на смерть 7 осіб "за бандитизм". Засуджені були арештовані в підозріню о "большевизм". Засуд виконано дня 31. липня в присутности місцевої влади, духовенства та протоєрея Зичковського, який залюбки був заше свідком подібних операцій.

Треба зазначити, що тут кожного політичного діяча карають ся за "бандитизм" і то часто без суду і слідства. Підуть жандарми арештувати, застрілять на місці і оправдують ся, що "бандит" напад на них і вони убили його.

Жандарми — учителями!

Шкільний інспектор ковельського повіту на Волині признав польського жандарма Осіньського учителем в українській народній школі. Осіньський не знає зовсім української мови.

Шкільництво в московській губернії.

Москва має зараз 412 шкіл першого ряду з 84.180 учеників і 2.150 учителів, 125 шкіл другого ряду з 16.567 учеників і з 88 учителів, 189 дїточих домів, 191 зимових колоній, 34 лісових колоній. Сама губернія має 2.226 шкіл першого ряду, 111 другорядних і 253 дїточих домів.

МІТІНГИ, КОНЦЕРТИ І ПРЕДСТАВЛЕНЯ

В СУБОТУ, 17-го ВЕРЕСНЯ, С. Р. О ГОД. 8-й ВЕЧЕРОМ

відбудеть ся

СВЯТОЧНЕ ОТВОРЕНЕ

УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ

в Іст Кїадонон

(pir улиць Watt & Jamieson)

Програма розпочнеть ся КОНЦЕРТОМ, при співучасті Дїточої Школи У.Р.Д. в Вінніпегу, а закінчить ся ЗАБАВОЮ З ТАНЦЯМИ.

Приходїть як найчисленїше послухати концерту і гарно забавитись.

ВСТУП ВІЛЬНИЙ.

В НЕДІЛЮ, 18-го ВЕРЕСНЯ, О ГОД. 2.30 ПО ПОЛУДНИ

відбуде ся

В СТЕНД ТЕАТРА, при Мейн ул. коло "Ситї Гол"

МАСОВИЙ МІТІНГ

в справі поміч голодуючим в Савітській Росії.

Промовляти будуть:

Р. Б. Россел, Дж. Квін і Ф. Дж. Диксон.

Приходїть всі послухати сих відомих бесїдників, котрі розкажуть вам про теперїшнє положенє в Сов. Росії.

Комітет Поміч Голодуючим в Сов. Росії.

В НЕДІЛЮ, 18. ВЕРЕСНЯ, С. Р. О ГОД. 8-й ВЕЧЕРОМ

відбудеть ся в Українськїм Робітничім Домі в Вінніпегу

КОНЦЕРТ

при співучасті хору і оркестри мандолїністів "Дїточої Школи при У.Р.Д.", та інших музикальних сил.

Вступ вільний. Підчас концерту буде зібрана колектна на фонд голодуючих в Сов. Росії.

ПРОСИТЬ СЯ О ЯК НАЙЧИСЛЕНІЙШУ УЧАСТЬ.

Український Відділ Женського Комітету Поміч Голодуючим в Савітській Росії.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
c/o. Fritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Стіваришине "Українських Робітничих Вістей"
Передплата на рік \$4.00.

Адреса:—

UKRAINIAN LABOR NEWS

c/o. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщений в газеті рукопис не зберігається, хіба що доцільно зазначити, що бажав звороту своєї рукописи на випадок її непоміщення та залучити поштовою марку на її пересилку.

ПО СТАРІЙ ЛІНІЇ

Українським робітникам і фермерам в Канаді відомо вже, що Петрушевич і його контрреволюційна братія запродали в 1919 році царському реакційному генералові Денікіну галицьку армію і веде яну денікінську політику, якою метою було прилучення Східної Галичини до денікінської чорносотенної Росії на случай побіди Денікіна над большевиками. Таку денікінську політику веде Петрушевич і Ко. не лише тоді, коли вони находились за Збручем на Великій Україні, куди вони повели галицьку армію бити українських селян і робітників, але навіть і тоді, коли вони разом з Денікіним зістали прогнані з України і опинилися вже в Відні. Денікін був вже тоді політичним трупом, для нього не було найменших виглядів на виграну, не говорячи вже про те, що він був царським чорносотенним генералом і стремив до відбудовання поміщицько-капіталістичної Росії, а також не признавав навіть існування українського народу, — а галицько-українській буржуазній політиці під проводом Петрушевича все ще такі шукають у того самого Денікіна свого спасення. Се всім відомий, незаперечений факт!

Тепер знова, коли Петрушевич звернувся до українських робітників і фермерів в Канаді і Злучених Державах за доларами, придумавши беззастовні "бонди", українські контрреволюціонери всіх відтінків по сім боці океану та їх органи стараються ся вмовити в українську еміграцію, що Петрушевич не був і не є жадним денікінцем, що він стоїть на чисто національній українській групі. Однак на таке говорене і писане українських контрреволюціонерів в Канаді і Америці треба прямо сказати, що се очевидна брехня. Помінувши вже се, що Петрушевич і його брехня галицьке правительтво орієнтували ся в 1919 і 1920 рр. на царсько-реакційну Росію, яка шойно мала повстати на руїнах Східної Росії, казується ся, що Петрушевич і Ко. орієнтували ся на ту саму "Росію" ще й нині. Як би се виглядало неможливе, однак фактом є, що так дійсно рече ся. Прошу лише послухати.

Від другої половини грудня 1919 р. існує в Парижі т. зв. "Український Національний Комітет", оснований за старанням російських чорносотенців, що гуртували ся коло Маклакова, "амбасадора" Керенського в Парижі. В склад того комітету від його основи входили такі особи: тодішній петрушевичівський міністер закордонних справ др. Василь Панейко зі своїми урядовцями: проф. д-ром Ст. Томашівським, Антоном Петрушевичом (син "диктатора" д-ра Євгена Петрушевича) і Ол. Кульчицьким, делегат "Укр. Нац. Комітету" в Злуч. Державах др. Кирило Білик, бувший особистий секретар гетьмана Скоропадського Морткотун, бувший заступник міністра внутрішніх справ в гетьманській кабінеті Микола Могиланський і інші. Президентом комітету був Панейко, т. зв. генеральним секретарем — Білик. В своїй програмі той комітет проголосив злучку України з царсько-чорносотенною Росією в формі федерації.

Орган Петрушевича "Український Прапор" з початку попирав у всім політику Панейки, який був головою того денікінського "Укр. Нац. Комітету" і робив рекламу самому комітету. Пізніше однак Панейко виступив з того комітету, "Укр. Прапор" заявив (в літі м. р.), що ні "галицька делегація" ні її поодинокі члени не мають нічого спільного з "Укр. Нац. Комітетом". Таке писане "Укр. Прапору" було, очевидно, завданем брехні собі самому.

А тимчасом комітет існував далі. На чолі його став Морткотун, який пізніше виступав "в імені України" перед другим царсько-чорносотенним генералом, бароном Вранглем.

І ось орган Петрушевича "Укр. Прапор" з 9. липня с. р. містить підписаний тим самим Морткотуном, як головою "Укр. Нац. Ком." комунікат п. н. "Український Національний Комітет і його політика". Таким робом "Укр. Прапор" робить рекламу Морткотуну та його комітету, а навіть більше — він пропагує ідеї того комітету. І хоч сей комунікат був поміщений в рубриці "Надіслане", під котрою зазначено в скобках: "за сю рубрику редакція не відповідає", то всеж таки се не ослабляє ваги поміщення Морткотуну комунікату, туди більше, коли зазначити ся, що "Укр. Прапор" є офіційним органом Петрушевичового "правительтва" і видається т. зв. "урядом преси і пропаганди Зах. У. Н. Р." Рубрика "Надіслане" і замітка під нею в скобках: "за сю рубрику редакція не відповідає" свідчать скорше про те, що "Укр. Прапор" є свідомий того, що він робить народний злочин, даючи "Малоросові" монархістові Морткотуну у себе місце на пропагуванні його ідей, і тому хоче бодрі поверховно оправдати ся зі свого злочину, заявивши, що редакція за ту част газети, де є поміщений Морткотунів комунікат — не відповідає.

Та на сім же не кінче. Оказується ся, що Петрушевич і його братія планово починають знова орієнтувати ся на російських реакційних політичних трупів. (Взагалі не знати, чи та орієнтація в дійсности коли переривала ся; тут говориться лише про те, що можна судити по явних і публичних заявах та виступах Петрушевичових "дипломатів" і його пресових органів.)

І так Морткотунів комунікат був поміщений в "Укр. Прапорі" на писемний приказ згаданого вже в горі "уряду преси і пропаганди Зах. У. Н. Р." за підписом його шефа д-ра Назарука. Про се лише в листі до "Впереді" (з дня 14. серпня с. р.) тодішній редактор "Укр. Прапору" др. Павло Лисяк, який був проти поміщення Морткотуну комунікату в "Укр. Прапорі" і через те мусів уступити з редактора згаданого газети. Знова Назарук дістав приказ помістити в "Укр. Прапорі" Морткотунів комунікат від самого Петрушевича. Про се свідчить слідуючий уступ листа Лисяка до Петрушевича (лист сей також був залучений Лисяком у "Впереді"): "Отже тому не можучи виконати переданого мені вчора Вп. д-ром О. Назаруком Вашого приказу помістити в найближньому числі "У. П." згадану статтю Морткотуна, вважаю себе принесеним

уступити з місця начального редактора "Українського Прапору"... Се значить, що сам "диктатор" Петрушевич дав приказ помістити комунікат Морткотуна в "Укр. Прапорі", а не хто инший. А що Морткотун є українським перекинником на службу у російських царів в роді Денікіна і Врангеля та стремить до злучки України з царсько-чорносотенною Росією, яка мала би ще колись повстати, то стає ясным, що й Петрушевич стремить до того самого, що й Морткотун, коли дає приказ містити Морткотуну комунікати в своїм органі "Укр. Прапорі", навіть проти волі редактора органу.

Коротко сказавши — Петрушевич і його контрреволюційна кліка у Відні продовжують стару, зрадничу і злочинну денікінську політику, лише в зверхній відмінній формі, бо нині нема вже Денікіна. Вони йдуть далі по старій лінії — запродування українських селян і робітників в Східній Галичині царським чорносотенним генералам під формою "федерації з демократичною Росією".

Ось які народні злочинці простягають нині свої обабрени народною кровю руки до українських робітників і фермерів в Канаді за доларами! Ось які вислужники російської чорної сотні і всесвітньої реакції лізуть тепер до Канади і Америки з "бондами", щоб мати за що далі вести свої злочинні плани на нове поневолене українського працюючого народу в Східній Галичині! Сих народних злочинців нічого не навчили два останні роки. Вони якими були два роки і рік тому назад, такими є і нині.

І тому від свідомого українського робітництва і фермерства в Канаді вони заслугоують за свою чорну роботу лише на назву: народних зрадників і злочинців.

Так говорять про них їх власні діла.

ФРАНЦУЗЬКА "ГУМАННІСТЬ" І ГОЛОД В РОСІЇ.

Від довгого часу розпитується ся вся капіталістична преса про те, що європейська "демократія" спішить на поміч потерпілому від посухи населенню приволзьких губерній в Росії. На початку рушили з помічю ріжні добродійні буржуазно-демократичні організації, а відтак не захотіли лишити ся позаді і самі батьки європейської "демократії" Лойд Джордж і Бріан. У Парижі зістав сформований "Міжнародний Ратушковий Комітет" під предсідательством бувшого за царських часів французького амбасадора в Росії, Йосифа Ноленса.

Після довгого нарад та дипломатичних конференцій в справі "помочі" голодуючому населенню Росії, рішив сей комітет вислати до Росії свою комісію для розслідування.

Росії поміч тепер конче потрібна. Населення в приволзьких губерніях страшно голодує. Совітське правительтво заявило, що приймає поміч від всяких організацій, чи навіть держав, котрі дісно, без жадних злих намірів, захочуть помочі голодуючому населенню. Але воно з гори заявило, що всяку контрреволюційну агітацію агентів сих ратушкових організацій, всякі спроби викликати в Росії контрреволюцію, совітське правительтво буде остро переслідувати. Тому, заключаючи договори з ріжними буржуазними добродійними організаціями в справі помочі голодуючому населенню, совітське правительтво застергло собі права контролю тих організацій і їх ратушкової діяльності на місцях в навіщених посухою губерніях.

Коліж-ж назначений альянською радою "Міжнародний Ратушковий Комітет" під проводом Ноленса рішив вислати до Росії свою комісію для розслідування положення на місцях, то совітське правительтво відмовило ся впустити сю комісію до Росії. Совітський комісар закордонних справ Чічерін заявив в своїй ноті до Великої Британії, Італії, Франції і Бельгії, що назначене Йосифа Ноленса предсідателем комітету з великими кпинами з нещастя голодуючої Росії.

Розуміється ся, буржуазна преса не омине мовчанкою заборону вступу до Росії альянської комісії, а буде старати ся роздуть се як найширше, доказуючи цілому світові, що "варварське" совітське правительтво не дозволяє "високогуманній" міжнародній ратушковій комісії помочі бідному голодуючому населенню Росії. Буржуазна преса не вкаже на причину заборони вступу комісії до Росії. Але про сю причину говорить совітський комісар закордонних справ Чічерін. А причина ся не одна, а їх є аж надто багато.

В своїй ноті до альянського правительтва Чічерін говорить, що той комітет іде до Росії не для розслідування справи помочі голодуючому, а за вишукуванням інформації для вмищення ся у внутрішні справи Росії. Бо якої помочі можна сподіватися до голодуючого населення Росії від Франції, коли ся держава без перестанку шає величезну кількість ріжного роду оружія і амуніцію до найбільших ворогів радянських республік, білогвардійської Польщі і Румунії, коли вона через Польщу і Румунію піддержує всіми силами погромницькі банди Савінкова і Петлюри, які знова відновили тепер свою активність коло границь згаданих держав.

Вже сам факт назначення Ноленса предсідателем сего "Міжнародного Ратушкового Комітету" говорить сам за себе.

Ноленс, як бувший французський амбасадор в Петрограді за часів Керенського і за часів жовтвєвої Революції, стояв на чолі контрреволюційного руху в Росії, керуючи і запмагаючи головно контрреволюційну діяльність ріжних закордонних агентів в Росії. Його контрреволюційна діяльність була доказана найденними документами і совітське правительтво нагнало його поза границі Росії. У Франції він визначається ся як один з найбільш запеклих ворогів Совітської Росії і завсідгма стоїть за оружну інтервенцію. І нині він має їхати до Росії "спасати" голодуючих, чи "розслідувати" положення в навіщених посухою губерніях.

Але "гумана" Франція і взагалі цілий сей "Міжнародний Ратушковий Комітет" перечислав ся. Ім не вдало ся сховати перед совітським правительством свого дійсного заміру. Не вдало ся закрити "гуманність" свого контрреволюційного лиця. Голодний російський пролетар сказав устами свого комісара, що "гуманність" сих Ноленса дуже добре відома робітникам і селянам Совітської Росії і що ся їх "гуманність" є найбільшою образою і найбільшими кпинами над нещастем голодуючого населення. Бо хліб несуть (еще навіть не несуть, а тільки їдуть дивити ся) до Росії лише для виду, а в дійсности за спиною тримають ніж.

Тому то совітське правительтво і Ш. Інтернаціонал відзивають ся за помічю до робітників цілого світа, відзивають ся за помічю до членів своєї класи. Бо гірка поміч від ворога. Тепер тільки від пролетаріату цілого світа залежить, чи має прийняти голодний російський робітник і селянин "поміч" від Ноленса і спілки. Чічерін сказав, що ні. Пролетаріат Росії голодний і холодний, але навіть в найтяжкій хвилі свого терпіння він отверто кидає в лице світовій контрреволюції те, що її належить ся. Він перед самим її носом замикає двері і не впускає її до своєї голодної хати, а в той сам час простягає руку за помічю до пролетаріату цілого світа.

Не відкиньмож-ж, товариші робітники, простягнутої до нас руки нашого передового борця за щастє всіх працюючих — нині голодного, але і в голоді та холоді чесного і непохитного — робітника і селянина з надволзьких губерній Росії. Волинськ.

МАРКС І ЕНГЕЛЬС ПРО ДЕМОКРАТІЮ.

Буржуазія в боротьбі проти свого класового ворога — пролетаріату — готова пустити в рух всякі средства, лише щоб, добити ся одного: держати робітників в армії і відчувати з них додаткову вартість. Одна з головних основ буржуазної експлуатації — се брак у пролетаріату правдивої класової свідомости. Піддержувати в головах пролетаріату сю приємну буржуазному серцю тьмоту, виконувати і піддержувати буржуазні пересуди, перекручувати революційні погляди, підчиняти пролетарські голови буржуазному впливові — все те дуже добре співпадає тріквості пануючого положення буржуазії. Провідники Ш. Інтернаціоналу, меншевики і взагалі всі опортуністи увірюють, що вони являють ся вірними послідовниками заповітів Карла Маркса, а сучасні комуністи перекручують його погляди. Сучасні комуністи-наслідники, вони відкидають демократію, а Маркс її признавав. Сі панове свідомо фальшують погляди Маркса.

Коліж Маркс і Енгельс були еще молодими в 1850 р., вони писали у відозві Центрального Комітету до Союзу Комуністів, що в найближшій революційній головній ворогом робітників буде демократична партія. "Та роля, котру німецька ліберальна буржуазія відгравала в 1848 р. у відношенні до народу, ся зрадничя роля перейде в притій революції до демократичної дрібної буржуазії, котра тепер займає в опозиції те саме положення, яке займала ліберальна буржуазія до 1848 р."

Маркс і Енгельс перестерігали робітників, щоб вони не дали збити себе з толку демократичними фразами про те, що не можна допускати розколу демократичної партії, бо сим дасть ся реакції можливість побідити. "При всіх таких фразах діло зводиться ся кінце кінце до того, що пролетаріат оказує ся обманеним". Вони рекомендували робітникам сильно уоружувати ся і організувати "свої власні революційні робітничі правительтва, в формі громадських управ, громадських рад, або робітничих клубів і робітничих комітетів, щоб буржуазно-демократичні правительтва не тільки негайно були позбавлені можливости опертись на робітників, але прямо побачили-б, що за ними слідувати їм загрожують власти (Behoerde), за котрими стоїть все робітничя класа". "Позбавлене впливу буржуазних демократів на робітників, негайна, самостійна і уоружена організація робітників і встановлене по можливости тяжких і компромітующих умовин для неминучого тимчасового панования демократії, ось головні пункти, котрі пролетаріат, а разом з тим союз (комуністів), повинен мати в виду підчас і після прийдучого повстання".

Тут погляд на демократію — знову опріділений. Буржуазна демократія — се головний ворог. Демократичні клічі підчас революційної боротьби — се обман, ослабляючий революційну енергію пролетаріату. Робітники повинні самостійно організувати ся і уоружувати ся та оказувати найбільше рішучий опір кожній спробі розоружити їх. Повинно бути самостійне робітничє правительтво.

34 роки пізніше, коли Енгельсови було вже 64 роки, погляди його на демократію не змінили ся. В своїх листах, котрі в часті до сего часу тримали ся в тайні, він висловлював ся на сю тему не менше опріділено. Він не став "більше уміркованим", але як і попередній стояв на тоїчій погляді класової боротьби. Ні прожудну демократію, ні прожудну рівність між двома не-примиримими ворогами — пролетаріатом і буржуазією — не може бути і мови. Если пролетаріат поверить демократичним фразам і дасть приспати свою революційну енергію, він буде обманений.

Наводимо уривок з одного листа Енгельса до Бебеля з 11. грудня 1884 р. Сей лист тільки недавно зістав опублікований за границею.

"Що відноситься до чистої демократії і її ролі в будучині, то я думаю, — пише Енгельс, — що в Німеччині вона буде грати далеко меншу ролю в порівнанні з країнами старшого промислового розвитку. Але се її не перешкодить в хвилю революції на короткій речиньчє осягнути тимчасове значення в ролі найскрайнішої буржуазної партії, якою вона виступала вже у Франції, в ролі останнього якора спасення всегo буржуазного і навіть феодального господарства. В таку хвилю вся реакційна маса групується докола неї і зміцнює її. Все, що було реакційним, виступає тоді в ролі демократів. Так само в 1848 році вся феодально-бюрократична маса від марта до вересня піддержувала лібералів, для того, щоб вдержати в послуху революційної маси. А коли се вдало ся, то потім, само собою розуміється ся, лібералів прогнали стусанами. Так і у Франції в 1848 р. чиста республіканська партія "Националь", найскрайніша зі всіх, панувала від мая до грудневих виборів Бонапартового тільки завдяки тому, що її піддержувала вся реакція, що зорганізувала ся під її прикритєм".

"Так було у всіх революціях: до власти приходять партії найзручніша (з революційних. — В. А.), що має еще спосібність управляти (в дусі маючих. — В. А.), іменно тому, що побіджені (пануючі класи) тільки в ній бачуть останню можливість спасення. Розуміється ся, не можна сподіватися, щоб до хвилі кризи за нами були більшість виборців, більшість нації. Вся буржуазна класа, останки феодальної пануючої класи, більша часть дрібної буржуазії і сільського населення групують ся тоді докола тої крайньої буржуазної партії, котра тоді на словах виставляє себе крайню революційною. Я вважаю дуже правдоподібним, що вона займе місце в тимчасовім правительстві і навіть, можливо, буде мати там тимчасово більшість. Як не треба поступати, будучи в меншині, — показала нам соціал-демократична меншість париського лютевського правительтва в 1848 р. Але покищо се питанє лишається тільки академічним".

"Розуміється ся, можливо, що в Німеччині діло піде инакше, і якраз через воєнні причини. Зовнішній товчок при теперішньому положенні речей може виходити тільки з Росії. Если його не буде, если товчок буде виходити з Німеччини, тоді революція може виходити тільки з армії".

"Неуоружений народ являється перед теперішньою армією величезною зовсім незначною. В таких разі, т. е. если активно виступають наші резерви від 20 до 25 літ, котрі не голосують, але беруть участь у воєнній навчанні, — тоді можна буде перескочити через чисту демократію. Але і се питанє під теперішній час являється ся чисто академічним, хотияк я, як представник головного штабу партії, зобовязаний передбачити сю можливість. В кожнім разі, підчас кризи і на другий день після неї, нашим одним противником являється ся вся реакційна маса, що об'єднується докола чистої демократії, і сего, як я думаю, в ніякім разі опускати з виду не можна".

За останні роки ми бачили не мало примірів, як всі реакційні елементи пробували зорганізувати ся під прикритєм демократичних клічів. В останній час таким клічем редакції стає навіть кліч "за соціалістичну владу", тільки без комуністів. "Всі робітники повинні здати собі ясно справу з того, що і се лише одна в наріжній на загальну тему": як би розбиті і повалити диктатуру пролетаріату і замінити її диктатурою великого капіталу, бо третєго виходу нема. В. Адоратський.

РОБІТНИЧІ ФАКУЛЬТЕТИ НА УКРАЇНІ.

Реорганізація вищої школи і опанованє її робітничою класою стало черговим боевим завданем просвітної політики на Україні.

Попередні університети і академії перебудовують ся на нових господарських основах у відповідні інститути.

Всеукраїнська "перебудова" признане після вибору Профсоюзів — дає вже досить значні результати: число звичайних робітників і робітників з загальним і професійним знанєм у вищих учевних заведенях замітно зросло, число комуністів зросло втроє і число студентів з червоноармійців і "незможних" значно збільшилось.

Нахил до образования серед працюючих стихійний, що особливо ярко виявилось на практиці робітничих і робітничо-селянських факультетів.

На весні сего року на Україні отворено 10 робітничих факультетів, по 200 осіб в кождім.

За два роки робітничі факультети дадуть поважніше підготоване для бажуючих учити ся у вищій технічній школі, чим попередно давала "класична" гімназія.

Права, праця на робітничих факультетах трудна не тільки для учеників, але і для професорів, котрим приходится ся приспособляти ся до підготовки і умового світогляду слухачів та зміновати традиційні способи навчання. Але за те являється ся широка можливість осягнути вплив робітничого факультету на весь інститут, примінити нові методи науково-просвітної праці.

Справа організації українських робітничих факультетів йде успішно. В Харкові, Києві і Одесі наука вже веде ся. Вневдовзі розпочнеть ся наука на робітничих факультетах в Миколаєві і в Шостці (Чернівецької губ.). Зорганізовано також робітничий факультет гірників в Юзівці з орієнтацією на Гірничий інститут. Число бажуючих вступити на робітничі факультети кілька разів перевищило число вільних місць. Після кількарязового пересортowania зачислено дві і пів тисячі осіб. І. С.

ВИХОВАНЕ ДІТЯ В СОВІТЬСЬКІЙ РОСІЇ.

Буржуазна преса звичайно тенденційно освітлює справу виховання молоді в Совітській Росії. Для безсторонного освітлення стану шкільництва в Росії німецька часопись, признаючи дію за жінок, "Die Socialdemokratie", поміщує вражіння Артура Матса, члена американського комітету, що перебував довгий час в Москві. З сеї статі довідуюмо ся, що в Росії існує окремих уряд, який дає про виховане, про кормлене і одягнене дітей. Уряд здоровля опікується матерями і дітьми до третого року життя. Зеведено окремі доми, де живуть матері робітничі 8 тижнів перед і 8 тижнів після породу. Такий дім був перед війною один, тепер їх є в Петрограді 25, в Москві 17. Для дітей урядово діточі сади, інтернати і колонії, але ніхто не має права примусити родичів віддати дітя для виховання в державних заведеннях. Наука є обовязковою, по скінченні 8-го року життя. Розвій духа йде в парі з фізичним розвитком. Діти працюють багато фізично. Для них уладжено окремі театри. Кожда школа має свого лікаря. Існують також школи в лісах, де діти виховують ся весь час на вільному воздуху. Тяжеса кара скарсована. Дітя з лихими наклонями віддається ся до психіатричних оглядів, де лікарі пізнають причини психічного звихнення і подають способи лічення. Для недужих і тупоумних засновано окремі школи. Взагалі совітська школа намагається ся виховати фізично і духово здорове, сильне і житєздатне молоде покоління.

ПЕРШИЙ БУКВАР КОМУНІСТА.

(Лекції-розмови в питаннях і відповідях.)

7-на лекція-розмова.

РАДЯНСЬКЕ БУДІВНИЦТВО.

Боротьба за духове розкріплене працюючих: релігія і комунізм, церква і держава, боротьба з національними пересудами (антисемітизм), народна просвіта.

1. Що таке релігія?

Се віра в тайну, в невідоме, віра в "тамтой світ", у багатьох богів, або в одного верхнього бога. Релігія існує кілька видів: поклонюванє ся духам предків, силам і явищам природи і ріжним предметам; поклонюванє ся багатьом богам (многобожжє); поклонюванє ся одному богу (єдинобожжє). Кождий з тих видів ділить ся на ріжні релігії, наприклад: християнство, юдейство, магометанство, буддизм і т. д., і кождя з них має в свою чергу багато течій. Всіх релігій на земській кулі налічується ся багато тисяч і кождя з них уважає себе єдиною правильною.

2. Яка є релігія в життю людства?

"Релігія є опіумом для народу", — сказав Карл Маркс. Релігія всіх часів і народів була помічним средством правління для маючих клас, для лежкого поневолення народних мас.

3. Чому релігія і комунізм негідні з собою?

Тому, що комунізм є оснований на науковій студії людського суспільства і в науці нема місця для надприродних сил. Крім того, комунізм опираєть ся на природничі науки, котрі противорічать всякій релігії.

4. Як комуністи відносять ся до релігії?

Не маючи самі ніяких релігійних пересудів, вони розуміють, що пересудуванє віри тільки збільшає фанатизм віруючих. Тому в СРСР і Радянській Україні і проголошена свобода вірити і не вірити. Але комуністи борять ся з відсталістю мас, просвічаючи їх, розкриваючи релігійні обманні (моші), стараючись притім не зневажати віруючих і знаючи, що остаточно релігія при комунізмі відомре, коли всі будуть працювати після плану і зможуть вповні спізнати як суспільство, так і природу, де нічого не буде для них тайного.

5. Що таке церква?

В православній християнській катехизисі сказано, що церква є товариством людей, об'єднаних однією вірою, тайнами і т. д. Але після поняття комуністичної церкви є товариством людей (попів, монахів і т. д.), об'єднаних жередами доходу на рахунок темноти і невіжества віруючих.

6. Як були взаємовідносини православної церкви і держави при царизмі?

Православна церква користувалась покровительством держави. Духовенство отримувало величезну платню, церква володіла великими землями і т. д. За те церква і піддержувала державу: духовенство молило ся за царя і його рід, виховувало народні маси в послушність властям, благословляло жовнів бити ся в імперіалістичній війні і т. д. і т. д.

7. Чому і як радянська власть відділила церкву від держави?

Тому, що радянська власть не хоче обманювати народ і її не потрібна піддержка якоїсь церкви, але слоб уважаєть ся законним для народу платити духовенству платню; радянська власть відділила у духовенства землю, право реєстрації шлюбів, уродин і смерті, признала законним цивільний шлюб, а не церковний і, нарешті, скасувала науку релігії в школі (відділенє школи від церкви).

8. Чи відділенє церкви від держави означає пересудуванє віруючих і духовенства?

Ні. Духовенству і віруючим свобідно дозволяєть ся виконувати релігійні обряди, удержувати церкви і т. д. Кождий може вичити ся в церкві, але слоб уважаєть ся законним тоді, коли він зареєстрований в Раді. Також кождий може учити своїх дітей закону божого, але не в школі, а своїм коштом.

9. Що таке національна ненависть, звідки вона вьялась і хто її піддержував?

Се ворожнеча між ріжними націями (народностями). Вона лишилась як пережиток від того часу, коли поодинокі племена воювали одні з другими. Ї використувово буржуазія для того, щоби розеднати пролетаріат. Так царське правительство підготувало і устроило погроми проти Жидів і Вірменів, пересудувано Поляків, Українців, Татар і т. д., щоби відвернути гнів працюючих від себе. Найбільше улюбленим средством царизму в боротьбі з революцією був антисемітизм — троля Жидів, котру і тепер стараєть ся розпалити побіждєна буржуазія.

10. Які цілі народної просвіти в СРСР і Радянській Україні?

Дати безплатну і обовязкову для всіх просвіту. Просвіта повинна освободити працюючих від релігійного обману, перевиховати їх в комуністичній дузі, з маленьку розвинути у всіх людей стремлєнє до комунізму.

11. Яке є дошкільне образованє при радянській власті?

Се є виховуванє дітей від колиски до вступлєня їх в школу. При буржуазній ладі се було справою родичів. Радянська власть, бажаючи з одної сторони, полекити положєнє жєнщини освободженєм від домашнього господарства і виховуванє дітей, з другої сторони, стараючись забрати дітей з під шкідливого впливу тих родичів, які не уміють їх виховувати — полегшено бере дошкільне виховуванє на себе, устроюючи ясла, диточі сади, приюті і кольяні.

12. Яка школа існує в СРСР і Радянській Україні?

Єдина Трудова Школа, навчанє в котрій є обовязкове і безплатне для всієї молодіжї від 7 до 17 літ. В Єдиній Трудовій Школі учать ся оба пола разом без ріжничї походженя. Вона не ділить ся на гімназію, початкову і інші школи, а устроєна після одного плану, причім наука залучєна з працює. Укінчивши Єдину Трудову Школу можуть дальше учити ся в спеціальних школах (технічній, робітничій університеті і т. д.).

13. Яке позашкільне образованє в СРСР і Радянській Україні?

Радянська власть організує в найширших розмірах: ліквідацію (знищенє) неграмотности; видавничтво і поширенє книжок, брошур, журналів і газет; курси, лекції, бібліотеки, читальні, клуби в містах, селах і в Червоній Армії; утримує театри, музеї, охоронє пам'ятники штуки; організує вистави і т. п.

14. Про благонадійність якого все усердно турбувались міністерства та ріжні Шкільні Ради, в спільці з попами (католиками) виховували широкі маси робочого народу в душі покори та служивости. Всі шкільні підручники та шкільну літературу спеціально приготувовано, щоби опунаний тим школяр, став добрим служачим капіталістичного апарату. Зрозумієть, що праї таких обставинах, зовсім несвідомо молодий школяр чи студент переймаєть ся духом тієї школи, заражуєть ся рабською моралю і стаєть пінійше "добрим громадянським" буржуазного суспільства. Та навіть до такої школи не можна було (і тепер ще не дуже так легко) дістатися ся. Як все, так само й школа в капіталістичному устроєно є власністю багатих. Вона є монополєю у їхніх руках. Високі шкільні оплати не позволяють їй не позволяють бідним родичам свою дитину віддати на науку. Вже в молодих своїх роках син бідного робітника, щоби жити, мусить також іти на роботу до фабрики, чи на поле на селі. В капіталістичній школі не рішаєть ані здібність ані охота до науки в ученика; тут рішаєть етківний стан його батьків. Школа в капіталістичному суспільстві є (як що можна так назвати) династична, се значить, що посланє дитини до школи і опісля дальше в університеті є привілеєм тільки певної класи, а згядно певної частини суспільности. Образ сеї процедури виглядаєть так: син єдина лихаєть ся до праці на ріль; син ремісника в ремеслі; син урядника (загально "інтелігентів") кінає школи і стаєть

15. У нових часах вже навіть самі капіталісти бачать пережиток форм дотеперішних університетів. Про їхню непрактичність свідчать численні побічні покупки (філософські, правничі) інститути, які підготувовали студентів у далекому короткій часі до іспитів в університеті чим сам університет. Alma mater зближаєть ся до уадуку, чо в дійсности дуже жалко капіталістам, бо з позитивного боку висхід школи (університету) єсть бузи центром, де гуртуєть ся і виростає найбільше реакційна, шовіністична мождь, як про се балакають водії у Львові, Варшаві, Будапешті, Монахові і т. д.

16. Найкращий доказ із нашої історії, се відкиненє кандидатури Івана Франка у лавському університеті.

17. Коліяна царська Росія у відношеню до України, Польщі і інших поневоленних націй. Сьогодні поневоленє української мови у Східній Галичині та Буковині і т. д.

18. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

Тому, що радянська власть не хоче обманювати народ і її не потрібна піддержка якоїсь церкви, але слоб уважаєть ся законним для народу платити духовенству платню; радянська власть відділила у духовенства землю, право реєстрації шлюбів, уродин і смерті, признала законним цивільний шлюб, а не церковний і, нарешті, скасувала науку релігії в школі (відділенє школи від церкви).

8. Чи відділенє церкви від держави означає пересудуванє віруючих і духовенства?

Ні. Духовенству і віруючим свобідно дозволяєть ся виконувати релігійні обряди, удержувати церкви і т. д. Кождий може вичити ся в церкві, але слоб уважаєть ся законним тоді, коли він зареєстрований в Раді. Також кождий може учити своїх дітей закону божого, але не в школі, а своїм коштом.

9. Що таке національна ненависть, звідки вона вьялась і хто її піддержував?

Се ворожнеча між ріжними націями (народностями). Вона лишилась як пережиток від того часу, коли поодинокі племена воювали одні з другими. Ї використувово буржуазія для того, щоби розеднати пролетаріат. Так царське правительство підготувало і устроило погроми проти Жидів і Вірменів, пересудувано Поляків, Українців, Татар і т. д., щоби відвернути гнів працюючих від себе. Найбільше улюбленим средством царизму в боротьбі з революцією був антисемітизм — троля Жидів, котру і тепер стараєть ся розпалити побіждєна буржуазія.

10. Які цілі народної просвіти в СРСР і Радянській Україні?

Дати безплатну і обовязкову для всіх просвіту. Просвіта повинна освободити працюючих від релігійного обману, перевиховати їх в комуністичній дузі, з маленьку розвинути у всіх людей стремлєнє до комунізму.

11. Яке є дошкільне образованє при радянській власті?

Се є виховуванє дітей від колиски до вступлєня їх в школу. При буржуазній ладі се було справою родичів. Радянська власть, бажаючи з одної сторони, полекити положєнє жєнщини освободженєм від домашнього господарства і виховуванє дітей, з другої сторони, стараючись забрати дітей з під шкідливого впливу тих родичів, які не уміють їх виховувати — полегшено бере дошкільне виховуванє на себе, устроюючи ясла, диточі сади, приюті і кольяні.

12. Яка школа існує в СРСР і Радянській Україні?

Єдина Трудова Школа, навчанє в котрій є обовязкове і безплатне для всієї молодіжї від 7 до 17 літ. В Єдиній Трудовій Школі учать ся оба пола разом без ріжничї походженя. Вона не ділить ся на гімназію, початкову і інші школи, а устроєна після одного плану, причім наука залучєна з працює. Укінчивши Єдину Трудову Школу можуть дальше учити ся в спеціальних школах (технічній, робітничій університеті і т. д.).

13. Яке позашкільне образованє в СРСР і Радянській Україні?

Радянська власть організує в найширших розмірах: ліквідацію (знищенє) неграмотности; видавничтво і поширенє книжок, брошур, журналів і газет; курси, лекції, бібліотеки, читальні, клуби в містах, селах і в Червоній Армії; утримує театри, музеї, охоронє пам'ятники штуки; організує вистави і т. п.

14. Про благонадійність якого все усердно турбувались міністерства та ріжні Шкільні Ради, в спільці з попами (католиками) виховували широкі маси робочого народу в душі покори та служивости. Всі шкільні підручники та шкільну літературу спеціально приготувовано, щоби опунаний тим школяр, став добрим служачим капіталістичного апарату. Зрозумієть, що праї таких обставинах, зовсім несвідомо молодий школяр чи студент переймаєть ся духом тієї школи, заражуєть ся рабською моралю і стаєть пінійше "добрим громадянським" буржуазного суспільства. Та навіть до такої школи не можна було (і тепер ще не дуже так легко) дістатися ся. Як все, так само й школа в капіталістичному устроєно є власністю багатих. Вона є монополєю у їхніх руках. Високі шкільні оплати не позволяють їй не позволяють бідним родичам свою дитину віддати на науку. Вже в молодих своїх роках син бідного робітника, щоби жити, мусить також іти на роботу до фабрики, чи на поле на селі. В капіталістичній школі не рішаєть ані здібність ані охота до науки в ученика; тут рішаєть етківний стан його батьків. Школа в капіталістичному суспільстві є (як що можна так назвати) династична, се значить, що посланє дитини до школи і опісля дальше в університеті є привілеєм тільки певної класи, а згядно певної частини суспільности. Образ сеї процедури виглядаєть так: син єдина лихаєть ся до праці на ріль; син ремісника в ремеслі; син урядника (загально "інтелігентів") кінає школи і стаєть

урядником, лікарем чи адвокатом і т. д. Син капіталіста-власителя звичайно мусить пройти всі високі школи і опісля стає також управителем, власником фабрики чи банку. Так виглядає в загальних рисах розпределєнє житєвих функцій в капіталістичному суспільстві. Якби дитина селянина чи робітника прийшла на світ навіть із геніяльним умом Ньютона чи Галілея, то все одно вона мусить пропадати десь у темному забутому пріслыку чи фабриці. Син капіталіста, — хай буде і послідній ідіот, — то все одно багатий батько при помочи нечисленної сили ріжних приватних та домашних учителів, мусить його пропхати в доктори чи інші научні ступіні. Багатий батько все зробить, бо він має гроші. З того бачимо, що капіталістична школа є протекційна. Тільки в казії хибя можна почути, що фабрикант віддає свого сина до ремесла; так само рідко коли віднаходить пристаного генія десь в глухому селі. Се все тільки випадки, а загально буржуазна школа є монополєю, династична, протекційна. Злочинні наслідки такої шкільної системи найбільше відчув на своїх плечах робітник український народ. Скільки то пропагло таланів серед української молоді тільки завдяки нещасному економічному положєню робочих мас українського народу!

Правда, капіталістичній устрій дає школу робочим масам, але то тільки в такій скількості та якості, якої потребують продукційні умовини модерної виробної техніки. Капіталістичній лад є ще під тим оглядом замінний, що він уводить ієрархію в школі, як пінійше також у життю суспільнім, що витворює свого рода "конкуренцію" між самими працюючими. Капіталістичній лад є ще під тим оглядом замінний, що він уводить ієрархію в школі, як пінійше також у життю суспільнім, що витворює свого рода "конкуренцію" між самими працюючими. Капіталістичній лад є ще під тим оглядом замінний, що він уводить ієрархію в школі, як пінійше також у життю суспільнім, що витворює свого рода "конкуренцію" між самими працюючими.

15. У нових часах вже навіть самі капіталісти бачать пережиток форм дотеперішних університетів. Про їхню непрактичність свідчать численні побічні покупки (філософські, правничі) інститути, які підготувовали студентів у далекому короткій часі до іспитів в університеті чим сам університет. Alma mater зближаєть ся до уадуку, чо в дійсности дуже жалко капіталістам, бо з позитивного боку висхід школи (університету) єсть бузи центром, де гуртуєть ся і виростає найбільше реакційна, шовіністична мождь, як про се балакають водії у Львові, Варшаві, Будапешті, Монахові і т. д.

16. Найкращий доказ із нашої історії, се відкиненє кандидатури Івана Франка у лавському університеті.

17. Коліяна царська Росія у відношеню до України, Польщі і інших поневоленних націй. Сьогодні поневоленє української мови у Східній Галичині та Буковині і т. д.

18. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

19. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

20. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

21. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

22. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

23. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

24. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

25. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

26. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

27. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

28. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

29. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

30. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

31. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

32. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

33. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

34. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

35. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

36. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

37. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

38. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

39. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

40. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

41. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

42. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

43. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

44. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

45. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

46. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

47. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

48. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

49. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

50. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

51. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

52. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

53. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

54. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

55. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

56. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

57. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

58. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

59. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

60. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

61. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

62. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

63. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

64. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

65. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

66. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

67. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

68. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

69. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

70. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

71. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

72. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

73. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

74. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

75. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

76. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

77. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

78. У радянській державі єть ся забороненою писати і друкувати про триктність та конечність капіталістичного ладу. Уччи-

РІЖНІ ВІСТІ

Більшість американських залізничників голосує за страйком.

ШКАГО, 31. серпня. — Члени трох великих кінці залізничних робітників заявляють, що в теперішній голосують в подвальному більшістю за страйком, а проти прийняття редукції платні. Се виявляєть ся з інформацій, зібраних по головних залізничних центрах. Треймени, клерки і заводські робітники, які голосують враз з іншими залізничними кінцями над справою прийняття редукції платні у висоті 12 і пів проценти, заявляють, що в більшість за страйком, якщо дальше переговори з управами залізничної оажають ся безуспішними.

Пасивний опір галицьких Українців проти військової служби.

Львівська "Gazeta Poranna" з 12. серпня с. р. подає: "Розпорядком міністерства військових справ з 30. червня заряджено, що всі урядники річнихполітичної польської, — української, німецької та жидівської народности, замешкалі на території Східної Галичини, є обов'язані до військової служби, бо через вступлене до державної служби набули польське громадянство. Супроти сего політичні власті видали заряджене, що всі урядники тих народностей, уроджені в рр. 1885—1902 мають ставити ся до військового перегляду в часі від 25. липня до 16. серпня с. р.

Хоча визначений до перегляду термін вже кінчить ся, перед поборованою комісією ніхто з обов'язаних не явив ся, однак виконують далі урядничу службу. Українці зразу наміряли резигнувати з посади, але на зазив преси, покликуючої ся на вишесний протест, попустили ся на своїх становищах."

З кога складаєть ся волинська адміністрація. "Всі вищі посади на Волині займають польські ділячі і їхні прихвостні. Українська інтелігенція сидить без посади, пухить з голоду, а посади займають люди, що і з своїми поміщицькими добрими не в силі дати собі ради. Тисячі інтелігентних Українців — позбавлені праці, а посади урядників займають бунші кельнери і фірмани: Командантом поліції назначив ся буншого замітча коридорів, тільки тому, що він римо-католик.

В. Рівноправський. З діяльності мошківського жандармського постерунку. З Шміткова, пов. Сокаль, доносять: Постерунок польської жандармерії, чи то державної поліції, в Мошкові, чимраз більше дає відчувати нашому селянству своє пановане. Надуджита жандармерія з командантом Зарецьким на чолі доходять уже до ті степені, що селянам годі видержати. Жандармерія стоїть вповні на услугах двора графа Плятера, для селян заводить панцину, Селяни села Шміткова даром мусять звозити жандармам дрова, даром їм рубачуть дрова, даром миють дівчата підлоги на постерунку і селяни мусять вдоволяти всякі забаганки жандармів. Ніякої заплати за се селяни не дістають, крім бжків. Цілий постерунок е на удержанні села. Недавно Зарецька "зареквірував" мельничови Топоровському

пацюка, що варта був кілька тисячів, а заплатив йому 800 марок. Цілий ряд надуджитих жандармерії доводить селян до розпуки. Забирає вона навіть такі річи для себе як ботанічні і лікарські книжки, як се мало місце у В. Котовського.

Совіти заперечують.

Пресовий відділ совітського посольства у Варшаві подає до відома закордонної преси, що совітський уряд не звертає ся з проською о поміч до європейських держав, як се писали газети в Європі. Також пересадні є вісти про голод.

Справу Горішнього Шлесака передали комісії.

ЖЕНЕВА, Швайцарія, 1. вересня. — Рада "Ліги Націй" назначила сьогодні комісію з чотирох членів, яка має зайнятись справою Горішнього Шлесака. Комісія припустила негайно до своєї роботи.

НАДІСЛАНЕ

МАСОВЕ ВІЩЕ В СПРАВІ ПОМОЧІ ГОЛОДУЮЧИМ В СОВ. РОСІІ.

Колі наспіла вістка від совітського правительства Росії про страшу засуху в приволзьких губерніях, наслідком котрої засуджено на голоду смерть около 20 мільонів населення і між котрими находять ся маленкі діти, старки, вдови та ранені червоноармії, що були ся за злобути революції, то торонтські робітники рішили не бути пасивними глядачами і незважаючи на страше безробітте, спішать їм зі своєю помічю.

Торонтські українські і російські робітничі організації об'єднались разом для несеї помічі голодуючому населенню приволзьких губерній і скликали в сій справі масовий мітинг в неділю 4. вересня. Помімо всяких старань і заходів петрушевських агентів від бондів не допустили до збирання жертв на назначеній день, збиравши ся на мітинг робітники зложили \$414.00, а також вибрали троє делегатів на поміч комітету, для поведеня справи поміч голодуючому населенню в ширшій масштабі. Се садчить, що робітники міста Торонто рішили помагати голодуючим так довго, доки разом з робітниками цілого світа, не заспокоять їх тяжких страждань, спричинених посухою.

Не лишнім буде також сказати, якими аргументами думали нужденні агенти від бондів розбити робітничі висте. Одним з таких агентів був доктор від зубів і від бондів Мінгайчук. Задираючись від злости, сє чорносотенний панок час від часу викрикував: "ви були проти червоного хреста; Жиди всі бізнесмени"; "ан всі Жиди". Але у відповід йому з совок робітничих грудий залунав сильний протест і побачивши се, агент тизенько аскунув ся з галі, крикуючи в аверш еше раз: "ан всі Жиди, а в Канаді". Після сих саів було тільки чути, як за ним загудів скар. Він думав, що за ним хтось буде гвалити і тому дав ногам знати. Рента з той зграї силів описав тизенько, притайнившись як тхорі.

Робітники міста Торонто почали акцію голодування в приволзьких губерніях, залучивши ся разом, спішать їм зі своєю помічю. Разом з тим, робітники Торонто клечуть ребітників з інших містостей віддіаватись в сій справі. Товариші! Робітники цілого світа спішать на поміч першим залізничним борцям за революцію, борчим, які три і пів року ляли свою кров в боротьбі з нашим ворогом — капіталом. Нині ті борці голодні; нині світова реакція, користуючи з їх тяжкого положеня, коче доловити їх за горло. Чи ми до сего допустимо? Ні товариші! Ми скажемо, бо ми повинні сказати, тій світовій реакції: проч руки від совітської Росії. Ми скажемо ті своєю солідарною помічю голодуючим товаришам. Ми се скажемо ті тим, коли нагодуємо і оданню голодуючих в приволзьких губерніях.

А. Ляхта. РОБІТНИКИ В МОНТРЕАЛІ, НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ В РОСІІ.

В Монтреалі заснував ся комітет поміч голодуючим в совітській Росії. До комітету увійшли 30 представників ріжних місцевих робітничих організацій, в тім числі і від відділу У. Р. Д. т-ва "Воля". Дня 28. серпня відбув ся в сій справі масовий мітинг в Monument Theatre, на котрім говорив бесідник в ріжних мовах: англійській, французькій, живійській, російській і українській. Незважаючи на велике безробітте, присутні на нічу зложили добровільних жертв \$536.00. Товариші! Ми скажемо ті своєю солідарною помічю голодуючим товаришам. Ми се скажемо ті тим, коли нагодуємо і оданню голодуючих в приволзьких губерніях.

А. Ляхта. РОБІТНИКИ В МОНТРЕАЛІ, НА ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧИМ В РОСІІ.

Після оповіданя одного товариша, до сего року виконено з Укр. Роб. Дому в Ріджайні кількох кирничиків, котрі намагались занебанувати в Укр. Роб. Дому і мали на думі спровести сі свистувальницькі шопки з Саскатуну для укр. робітників в Ріджайні пона. Провів в сім вів відомий в Ріджайні перекличник Ф. Колодзкого виклинув з У. Р. Д. за себе, то він в той злосі зібрав великий гурток віруючих в бога і в самоголюбий людий та заснував з ними друге товариство і веде тепер завазту боротьбу проти Укр. Роб. Дому, обрихуючи свідомийшим робітникам в найвідлїшній спосіб. Він всіми силами стараєть ся шкідити робітничій організації в Ріджайні.

Однак робітники дуже добре знають замір сего панка і ставлять йому і його приспінникам належний опір. До сєй пори сєй перекличник зроби у своїм товаристві вже трохи "народної роботи", бо уложив протест проти єпископа Буди, який був поміщений в "Кан. Фар." Тепер се саме товариство працює над уложенням другого протесту проти "Укр. Роб. Вістий", щоб вони нічого не писали проти Петлюри і його "правительства" і взагалі проти всяких "правительств" "на гляках" та "на колесах". Як залунаю, то виедають українські робітники будуть мати нагороду читати сєй протест в одній з чорносотенних газет. Петро Мечай.

З ФАРМЕРСЬКОЇ КОЛОНІИ.

Ревельсток, Б. К. Місцевіше Ревельсток переказює е заселена український фермерами. Через довний час не було тут нічого чти про робітничий рух, виглядало наче-б то все тут замерло. Але вонч так не є. В Ревельстоці існує, хоч не велика, робітнича організація, до котрої належить гурток фермерів. Роботи на більшю ногу не можна було повести за браку свідомих і залізних для сего сна. Пять місяців минуло вже від часу заснуваня тут Відділу Укр. Роб. Дому, але просвітна робота з поновіше згаданой причини йшла вядо. Тому я хочу сказати кілька слів до тутешних фермерів і робітників. Товариші! Чому між нами така небабність? Чому ми не ядемо за приміром робітників в інших місцевостях? Товариші, если ми самі про себе не побалею, то хто про нас подбає? Гірко нам буде, товариші, если про нас будуть бжати ті, що живють з нашої праці. А їх є много і вони стрічають ся на кожнім кроці. Ні, товариші, нам треба самим про себе бжати. Нам нема чого покладатись на когось, як також не треба нам говорити, що нас нема кому тут учити. Нам треба тільки більше хотіти до праці над самими собою. Нам треба частіше сходити ся, читати, дебатувати і пропагувати самим шляхом до знаня. А знане нам когче потрібне. Ми повинні пізнати чому наша доля така гірка. Ми повинні пізнати, які сему причини А коли ми се пізнаємо,

Товариші робітники, поміжм славним борцям в їх тяжким положеню. Поміжм сєйчас! С. Ба-н. Присутний на нічу.

НЕВДАЧА БОНДОПРОДАВЦЯ В ОШАВІ.

Ошава, Онт. До Ошави прибув петрушевський бондопродавчєв киньє Ситник і почав просити, щоб йому позволили устроїти в Народнім Домі мітинг, на котрім він хоче, мовляв, познакомити де з чим Українцїв. Про сьбу його задоволено, і дня 7. серпня скликали мітинг. Першим бесідником був сам Ситник. Говорив він довго до утоми. Говорив, що "ліга націй" признала вже "українське правительство" на чолі з Петрушевчюм, що те "правительство" занало ся вже формованем "лазної держави" і армії і т. д. Одним словом плаів, як то кажуть, "дуба з гляками". Не сказав лише ані слова проте, як то той Петрушевч запропастив 150-тисячну галлицьку армію, як він обікрив її до цента та втік з грішми до Румунії, а відтак до Віаня. Люди чекали і не знали, що нарешті хоче сєй панок сказати. Коли він вже добре втомив ся і певно побачив, що вже всіх переконав, тоді почав казати, щоб присутні підписували ся на бонди Петрушевчя, значаючи, що если ніхто не підписуєть ся, то вся Петрушевчя справа завалить ся. Мовчавша до того часу публіка почала протестувати та казати: "Завіте перше справоздане з тих грошич, які ви вже збираві на ріжні цілі? Скажіть на що ті гроші затрачені та кілька і куди їх вишло? Ми дали би, але боїмо ся, бо ви вже нас добре навчили!" Такі питання спинали ся на него зо всіх сторін галі. Коли почав еше дехто з товаришів задавати йому питання про Петрушевчя, то він збивав ся з толку і почав відповідати несповна. Дехто почав казати, що треба йому сьмути по кілька доларів, бо шо ж то за бондопродавчєв, який він еше не має навіть свого автомобіля. Але до Ілая його остаточно одні з тих, на кого він найбільше покладав ся. Чоловік се досить заможний і режітний, часто давав на ріжні "патріотичні справи". Агент думав, що если тільки той чоловік купить бонд, то і

то годі ми сізю підемо вперед на боротьбу за кращу будучинну. Тоді нас не дуже наш ворог, проти нашого брата. Тому, товариші, ми повинні горнути ся до своїх робітничих товаришів, читати, освідомковатись і готуватись до боротьби, бо лико нам буде, коли се боротьба законить нас темними і несвідомими. Читати ми повинні тільки свої робітничі часосіці і робітничу літературу і не поширати ніяких ворожих робітничій справі газет. Я. Гузак.

ПОЗИР ЧЛЕНИ УКР. ВІДДІЛУ ОДНОЇ ВЕЛИКОЇ ЮНІ.

В середу, 14-го вересня, с. р. о годінї 8. вечером відбудуть ся в Укр. Роб. Домі ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Укр. Відділу Д. А. і З. Р. Одної Великої Юні

на котрих будуть обговорювані слїдуочі справи:

1. Вибір делегатів на конвенцію О. В. Ю. 2. Вибір секретаря і делегатів до Центральної Робітничої Ради. 3. Знижене членської вкладки. Всі члени повинні обовзковово явитись на зборах.

ЩО Я БЧАВ В РІДЖАЙНІ.

Недавно відїздив я місто Ріджайну, і перебув там через кілька днів. За ті дні прийшло ся мені побачити там двоє цікавих. Побачив в Укр. Роб. Домі, де гуртують ся свідомі українські робітники, які працюють дальше над своїм освідомкованєм. При Укр. Роб. Домі існує діточа школа, до якої вчаше досить поважне число дітків українських робітників, де вони вчать ся по українській читати, писати, рахувати і співають. Підчас моего там перебуваня учительовав досить свідомий т. Головач.

Після оповіданя одного товариша, до сего року виконено з Укр. Роб. Дому в Ріджайні кількох кирничиків, котрі намагались занебанувати в Укр. Роб. Дому і мали на думі спровести сі свистувальницькі шопки з Саскатуну для укр. робітників в Ріджайні пона. Провів в сім вів відомий в Ріджайні перекличник Ф. Колодзкого виклинув з У. Р. Д. за себе, то він в той злосі зібрав великий гурток віруючих в бога і в самоголюбий людий та заснував з ними друге товариство і веде тепер завазту боротьбу проти Укр. Роб. Дому, обрихуючи свідомийшим робітникам в найвідлїшній спосіб. Він всіми силами стараєть ся шкідити робітничій організації в Ріджайні.

З ФАРМЕРСЬКОЇ КОЛОНІИ.

Ревельсток, Б. К. Місцевіше Ревельсток переказює е заселена український фермерами. Через довний час не було тут нічого чти про робітничий рух, виглядало наче-б то все тут замерло. Але вонч так не є. В Ревельстоці існує, хоч не велика, робітнича організація, до котрої належить гурток фермерів. Роботи на більшю ногу не можна було повести за браку свідомих і залізних для сего сна. Пять місяців минуло вже від часу заснуваня тут Відділу Укр. Роб. Дому, але просвітна робота з поновіше згаданой причини йшла вядо. Тому я хочу сказати кілька слів до тутешних фермерів і робітників. Товариші! Чому між нами така небабність? Чому ми не ядемо за приміром робітників в інших місцевостях? Товариші, если ми самі про себе не побалею, то хто про нас подбає? Гірко нам буде, товариші, если про нас будуть бжати ті, що живють з нашої праці. А їх є много і вони стрічають ся на кожнім кроці. Ні, товариші, нам треба самим про себе бжати. Нам нема чого покладатись на когось, як також не треба нам говорити, що нас нема кому тут учити. Нам треба тільки більше хотіти до праці над самими собою. Нам треба частіше сходити ся, читати, дебатувати і пропагувати самим шляхом до знаня. А знане нам когче потрібне. Ми повинні пізнати чому наша доля така гірка. Ми повинні пізнати, які сему причини А коли ми се пізнаємо,

Членів других Відділів О. В. Ю. запрошуєть ся до участі в зборах. На зборах буде ся приймають також нових членів. Товариші! Справи дуже важні, тому приходить на збори всі як один.

ОГОЛОШЕНЕ.

Отрим повідомляю всіх фермерів з околиці Найт, що ми дістали на 1. вересня воцту.

Николай Коладрук, (постмстер). ПОШУКУЮ Товариші Сема Третяка з села Камінь, повіт Кауц, Галичина, має перебувати в Вінніпегу, і Юрка Голодурку, з села Рівні, має перебувати в Торонто. Пошукую в важній справі! Прощу аголоситись до:

Wasył Syrotiuk Box 196 P. O. Espanola, Ont. (74)

МАЮ НА ПРОДАЖ дім, який складаєть ся з 5 кімнат. Стоїть на каміні. Коло дому копрки на дрова і другі річи. Пивниця цементована. Продаж за \$2,300.00. Зголошуватись до:

M. Prus, 1097 Pritchard Ave., Winnipeg, Man. (76)

НОВІСТІ — МОНТРЕАЛ — НОВІСТІ ПЕРЕДСТАВЛЕНЕ І БАЛІ!

Українська Робітнича Труппа з рамени Л. Н. Т-ва "Воля" відіграє перший раз в Монтреалі чудову штуку комедію, з много хоревими співами і танцями:

"ЖИВИЙ МЕРТВЕЦЬ"

жарт в 1-ій дії, Гаврила Кобзара.

"ВЕСЕЛІ ПОЛТАВЦІ"

комедія в 3-ох діях з співами і танцями, К. П. Мирславського

В СУБОТУ, ДНЯ 24-ГО ВЕРЕСНЯ, С. Р. в Prince Arthur Str. East.

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОД. 8-ІЙ ВЕЧЕРОМ. Вкуп для дорослих осіб 50 ц., для дітій вступ вільний.

Завчасу тикети можна дістати в укр. фотографіста під ч. 193 St. Lawrence Blvd. З привітом, В.У.Р.Д. т-во "Воля".

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

одинок українську робітничу газету на еміграції в Європі

"НАШУ ПРАВДУ"

орган Комуністичної Партії Східної Галичини. Виходить раз на тиждень.

Передплата для Америки і Канади вносьить \$2.00 на рік.

Передплату шліть на адресу: IWAN PAWLOCHNYK, Thoresengasse 65, WIEN XVIII, AUSTRIA.

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ

МОЛОТ

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПИСЬ

Передплата — \$2.00 на рік, 10 шт. поодиноке число.

"МОЛОТ" 414 Е. 9th ST. — — — — NEW YORK, N. Y.

ЧИТАЙТЕ! "УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ" ЧИТАЙТЕ!

Повідомляємо наших теперішних передплатників, будучих передплатників і читачів, що передплата на "Укр. Щод. Вісти" з діем 1-го серпня, 1921 р. є знижена.

Table with 2 columns: Duration and Price. Rows: На рік \$7.00, На 6 місяців 3.75, На 3 місяці 2.00, До Європи на рік 10.00.

"Українські Щоденні Вісти" — се одинок робітнича часопись в Злучених Держав, яка обороняє інтереси українських робітників на еміграції перед нападами українських чорносотенців і шахраїв, котрі знаходять ся в Америці і Європі.

"Українські Щоденні Вісти" пишуть про робітничий рух і жите робітників по всіх кутках світа.

Кожний укр. робітник і робітниця повинні читати "Українські Щод. Вісти". Шліть передплату за понизшу адресу:

UKRAINIAN DAILY NEWS 502 EAST 11th ST. — — — — NEW YORK, N. Y.

ДАЙМО НЕГАЙНУ ПОМІЧ НАШИМ ТОВАРИШАМ В СОВІТСЬКІЙ РОСІІ! 20.000.000 наших товаришів, робітників і селян, в приволзьких губерніях навічених страшною посухою взивають ратунку перед голодовою смертю. На поміч! Товариші! На поміч! ЗАТЯМТЕ СОБІ, ЩО Ваш \$1.00 нахормить на оден день 20 дітій, по 5 цт. на одну дитину денно. Ваших \$2.50 нахормить на оден день 10 сімейств, по 25 цт. на сімейство денно. Ваших \$5.00 нахормить на оден день 20 сімейств, по 25 цт. на сімейство денно. Ваших \$5.00 нахормить на оден день 100 дітій, по 5 цт. на дитину денно. Обовязком кожного з нас помагати скільки лише хто може, доки буде потрібно! СПІШІТЬ З ЖЕРТВАМИ! ОРГАНІЗУЙТЕ КОМІТЕТИ ПОМОЧІ ГОЛОДУЮЧИМ В СОВІТСЬКІЙ РОСІІ! ЗБИРАЙТЕ ФОНД, ЗБІЖЕ, ПОЖИВУ, МЕДИЦИНИ І ДРУП РІЧИ І ПОСИЛАЙТЕ ДО ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ НА АДРЕСУ: Famine Relief Committee for the Drought Stricken in Soviet Russia P. O. BOX 3591, STA. B., WINNIPEG, MAN.